

Matjaž Barbo

Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
Philosophical Faculty, University of Ljubljana

»Moj življenjski načrt«: Dragotin Cvetko in začetki študija muzikologije na Slovenskem

»My Life's Plan«: Dragotin Cvetko and the Beginnings of the Study of Musicology in Slovenia

Prejeto: 30. september 2010
Sprejeto: 25. oktober 2010

Received: 30th September 2010
Accepted: 25th October 2010

Ključne besede: Dragotin Cvetko, muzikologija, Oddelek za muzikologijo, Univerza v Ljubljani

Keywords: Dragotin Cvetko, musicology, Department of Musicology, University of Ljubljana

IZVLEČEK

Članek prinaša kronološko, z viri podkrepjeno analizo konkretnih spodbud za nastanek Oddelka za muzikologijo, vse od prvih idej ob ustanovitvi Univerze v Ljubljani, do utemeljitve znanstvenega oz. zgodovinskega oddelka na Akademiji za glasbo in končno do prenosa muzikologije na univerzo ter s tem institucionaliziranja muzikologije na Slovenskem.

ABSTRACT

The article deals with the chronological analysis of the concrete impulses for the foundation of the Department of Musicology from the first ideas stimulated by the establishment of the University in Ljubljana, to the foundation of a scholarly and historical department at the Academy of Music and the transfer of musicology to the University and thus to the institutionalisation of the musicology in Slovenia.

Četudi je v literaturi mogoče najti nekaj splošnejših podatkov o nastanku Oddelka za muzikologijo,¹ pa manjka celovitejša in predvsem kronološko z viri natančneje

¹ Dragotin Cvetko. »Muzikologija.« V: *Petdeset let slovenske univerze v Ljubljani*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, 1969, 279-280; Jože Sivec. »Glasbeno zgodovino pisje na Slovenskem (1930-1980). Razvojne značilnosti, raziskovalna področja, najvidnejši dosežki.« V: *Obdobja 14 (Individualni in generacijski ustvarjalni ritmi v slovenskem jeziku, književnosti in kulturi)*, Ur. Marko Juvan in Tomaž Sajovic, Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni inštitut Filozofske fakultete, 1994, 115-129; Jože Sivec. »Razvoj in dosežki glasbenega zgodovino pisja na Slovenskem.« *Muzikološki zbornik* 17/2 (1981), Ur. Andrej Rijavec, 145-181; Jože Sivec. »Oddelek za muzikologijo.« V: *Zbornik Filozofske fakultete v Ljubljani: 1919-1989*. Ur. Vasilij Melik et al. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 1989, 237-241; Jože Sivec in Katarina Bedina. »Oddelek za muzikologijo.« V: *Zbornik Filozofske fakultete v Ljubljani: 1919-1999*,

podkrepljena analiza konkretnih spodbud za njegov nastanek, s tem pa za prvo pravo institucionaliziranje muzikologije na Slovenskem sploh.

O ustanovitvi muzikološke stolice naj bi premišljevali že neposredno z ustanovitvijo ljubljanske univerze leta 1919. Ustanovitev naj bi preprečevali denarni razlogi, čeprav naj bi bili nekateri profesorji, tako Izidor Cankar in Ivan Prijatelj, muzikologiji naklonjeni.² O ustanovitvi muzikološke stolice so razpravljali na sejah sveta filozofske fakultete še v letih 1925 in 1926, vendar neuspešno. Poleg tega se je za to zavzemal v javnosti Stanko Vurnik, ki je poudarjal nujnost inštituta, ki bi »gojil tudi moderno-metodično glasbeno zgodovino in estetiko«.³ Tako je glasbena zgodovina postala le dopolnilni predmet na konservatoriju, ki pa so ga po letu 1942 kot dodatni C predmet lahko opravljali tudi študenti filozofske fakultete.⁴ Leta 1945 je bil ustanovljen nato na Akademiji za glasbo samostojni znanstveni oddelek, ki se je zdel po pričevanju Dragotina Cvetka »... ustrezna institucija, ki v tem trenutku, se pravi tik po vojni, na univerzi še ni bila uresničljiva, pač pa na nastajajoči akademiji za glasbo, ki naj bi eliminirala v nekdanji glasbeni akademiji na moč konservativni obstoječi pedagoški oddelek.«⁵ Znanstveni odsek oddelka je vodil Cvetko, odsek za glasbeno folkloro pa France Marolt. Poleg njiju je Cvetko dosegel, da so na oddelek povabili še Vilka Ukmarja, ki je bil ob koncu vojne kot ideološko neprimeren odstavljen z mesta direktorja ljubljanske Opere. Na oddelku je predaval še Miroslav Adlešič, ki se je posvečal akustiki glasbe, poleg njega pa še vrsta rednih predavateljev glasbene akademije za praktične predmete. Ko je Marolt leta 1951 umrl, ni imel pravega naslednika, zato je folklorni odsek zamrl, odsek za zgodovino glasbe pa je postal oddelek.⁶

Vendarle tovrstna organizacijska oblika po prepričanju D. Cvetka za razmah muzikologije kot samostojne humanistične discipline ni bila primerna. Edina prava možnost, ki jo je videl Cvetko, je bila ustanovitev oddelka za muzikologijo v okviru univerze oziroma filozofske fakultete. Za ustanovitev se je zato Cvetko zavzel z vsemi silami. To hotenje, »moj življenjski načrt«, kot pravi, opredeljuje z besedami: »Ta pa je bil v nameri, da institucijo v formi zgodovine glasbe razširim v strukturo z nazivom muzikologija, s čimer bi se ta disciplina vzporedila z zahodno prakso.«⁷

Prva neposredna spodbuda za nastanek Oddelka za muzikologijo na Filozofski fakulteti naj bi bilo po pričevanju Dragotina Cvetka posvetovanje, namenjeno humanistiki v vladni palači sredi 50. let 20. stoletja.⁸ Na sestanku naj bi razpravljali o tem, da bi filozofsko fakulteto razširili še z nekaterimi manjkajočimi disciplinami, pri čemer sta bili izrecno izpostavljeni teatrologija in muzikologija. Medtem ko po Cvetkovem pričevanju navzoča teatrologa nista bila naklonjena predlogu, pa je sam »vneto govoril v prid njeni

Ur. Jadranka Šumi. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 1999, 417-421; Jože Sivec in Katarina Bedina. »Oddelek za muzikologijo.« V: *Oddelek za muzikologijo, 40 let*, Ur. Leon Stefanija in Lidija Podlesnik. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za muzikologijo, 2002, 7-14; Jože Sivec, Katarina Bedina in Leon Stefanija. »Oddelek za muzikologijo.« V: *Zbornik Filozofske fakultete v Ljubljani: 1919-2009*. Ur. Valentin Bucik et al. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 2009, 229-235.

² J. Sivec. »Oddelek za muzikologijo.« 237.

³ Prim. Stanko Vurnik. »Slovensko glasbeno življenje v letu 1925.« *Dom in svet* 39 (1926), št. 1, 61-64; Stanko Vurnik. »Potrebe slovenskega glasbenega življenja v letu 1926.« *Zbori* II/1-2 (1926), 3-4.

⁴ Znano je, da sta ta predmet opravljala Karel Rakovec in Jože Osana. Prim. D. Cvetko. »Muzikologija.« 279; J. Sivec. »Oddelek za muzikologijo.« 237.

⁵ Dragotin Cvetko. *V prostoru in času: Spomini*. Ljubljana: Slovenska matica, 1995, 150.

⁶ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 151.

⁷ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 158.

⁸ Dragotin Cvetko. *V prostoru in času*. 159.

realizaciji v okviru fakultete».⁹ Cvetko je bil prepričan, da je bila vloga Oddelka za zgodovino na Akademiji za glasbo sicer pozitivna. Tako piše, da je »bil ne glede na razne pomanjkljivosti in še nedorečene konkretizacije v celem [Oddelek za zgodovino] le pozitiven. Bil je nadvse koristen za fazo, ki mu je sledila in je realizirala v slovenski znanosti, kar ji je doslej manjkalo.«¹⁰ A vendar na drugi strani Cvetko v spominskih izpostavlja tudi kritičen odnos do zgodovinskega oddelka s strani akademije. Tako izrecno piše, »da v okviru ljubljanske akademije za glasbo [oddelek za zgodovino] ni bil upoštevan, kot je zaslužil.«¹¹ Poleg načelnih in osebnih nesoglasij, ki so lahko vodile tudi do konfliktnih situacij med sodelavci glasbene akademije z različnih področij, je Cvetka pri prepričanju o nujnosti ustanovitve samostojnega oddelka znotraj filozofske fakultete spodbujala tudi gotovost, da se more muzikologija zares razviti le kot humanistična veda v tesni povezavi s sorodnimi disciplinami, pri čemer je poudarjal paralelo z umetnostno zgodovino, katere mesto na filozofski fakulteti je bilo povsem samoumevno. Le kot taka je namreč mogla zagotavljati ustrezní raziskovalni in pedagoški okvir, nenazadnje sprožati širši intelektualni razmislek in spodbujati k razvoju celovitega univerzitetnega študija, vse do znanstvenega doktorata. V tem smislu, kot je spoznal Cvetko, na akademiji za glasbo muzikologija »ni imela nobenih razvojnih možnosti.«¹²

Sam posvet je vsekakor spodbudil k intenzivnejši razpravi o možnostih vključitve muzikologije na filozofsko fakulteto. Rezultat tega je bil, da je Svet za znanost takratne Ljudske republike Slovenije (LRS) konec 50. let sprejel predlog, da se muzikologijo priključi Filozofski fakulteti. S sklepom sta bili nato seznanjeni tako univerza kot fakulteta. Slednja ga je obravnavala na seji Fakultetne uprave, tedaj najvišjega fakultetnega organa. Na sedmi seji, 20. junija 1959, je tako dekan, M. Mikuž, v svojem poročilu omenil naveden predlog Sveta za znanost. Kot je razvidno iz zapisnika, je Fakultetna uprava sprejela sklep, da se strinja s »priključitvijo katedre za muzikologijo z akademije za glasbo k filozofski fakulteti«, pri tem pa je značilno opozorila, da želi, »da s to reorganizacijo ne bi bile okrnjene proračunske dotacije drugih kateder.«¹³ Razumljivo se je fakulteta bala, da bi za delovanje dodatnega oddelka ne bilo zagotovljenih tudi dovolj finančnih sredstev.

Pobuda Sveta za znanost in sklep Fakultetne uprave Filozofske fakultete sta nato prišla na univerzo. Že dva dni za sklepanjem na Filozofski fakulteti ju je tako obravnavala Univerzitetna uprava, ožji rektorjev posvetovalni organ. Na dnevnem redu 7. seje uprave, 22. junija 1959, je bila med drugim pod 10. točko uvrščena tudi *Razprava o predlogu sveta za znanost LRS o vključitvi glasbeno-narodopisnega inštituta v sestav univerze*.¹⁴ Iz zapisnika je razvidno, da je bil znotraj te točke obravnavan tudi predlog prenosa katedre za muzikologijo oziroma tudi vseh drugih teoretskih disciplin, ki so bile del akademij in zato tedaj še niso sodile v sestav univerze, na eno od fakultet. Četudi je Fakultetna uprava filozofske fakultete izrecno razpravljala le o muzikologiji, pa je iz zapisnika Univerzitetne uprave razvidno, da se je predlogu kar nekako samoumevno priključevala še

⁹ Ibid.

¹⁰ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 161.

¹¹ Ibid.

¹² D. Cvetko. *V prostoru in času*. 159.

¹³ Zapisnik 7. seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 20. junija 1959, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

¹⁴ Zapisnik 7. redne seje univerzitetne uprave Univerze v Ljubljani, 22. junija 1959, tkp., Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani.

vključitev glasbeno-narodopisnega inštituta na filozofsko fakulteto. Verjetno je, da je v smislu sprva tesnega povojnega sodelovanja glasbenega zgodovinopisja z narodopisjem na akademiji za glasbo predlog morda znova oživiljal določeno povezavo dveh disciplin oziroma kateder v enovit oddelek. Sklep Univerzitetne uprave se tako glasi:

»Tov. rektor poroča, da je Svet za znanost predlagal, da bi se glasbeno-narodopisni inštitut in katedra za muzikologijo vključila v sestav univerze oziroma ene njenih fakultet (glej arhiv rektorata štev. II-226/59). Pri tem gre za to, da se prenesejo na univerzo taki inštituti, ki imajo znanstveno-raziskovalni značaj. Podobni primeri so še drugod in se bodo ob tem sprožila še druga vprašanja. Tako se razpravlja, da bi se vsi teoretski predmeti na akademijah prenesli na univerzo.

Filozofska fakulteta, ki je bila vprašana za mnenje glede glasbeno-narodopisnega inštituta in katedre za muzikologijo se strinja, da se prenese na filozofsko fakulteto.

Univ. svet razpravlja o tem vprašanju in se strinja s predlogom Sveta za znanost, da se glasbeno-narodopisni inštitut in katedra za muzikologijo vključita v sestav filozofske fakultete.«¹⁵

Do pičice enak sklep je nato sprejel še Univerzitetni svet, ki je zasedal le pet dni pozneje, 27. junija 1959. Sklepa se razlikujeta le v poznejšem dostavku, ki ga najdemo v zapisniku seje sveta pod 6. točko, *Razprava o ustanovitvi skupnih inštitutov*: »Tako mnenje naj se odpošlje Svetu za znanost LRS, ki naj da končni predlog Izvršnemu svetu.«¹⁶

Tov. rektor poroča, da je Svet za znanost predlagal, da bi se glasbeno-narodopisni inštitut in katedra za muzikologijo vključila v sestav univerze oziroma ene njenih fakultet (glej arhiv rektorata štev. II-226/59). Pri tem gre za to, da se prenesejo na univerzo taki inštituti, ki imajo znanstveno-raziskovalni značaj. Podobni primeri so še drugod in se bodo ob tem sprožila še druga vprašanja. Tako se razpravlja, da bi se vsi teoretski predmeti na akademijah prenesli na univerzo.

Filozofska fakulteta, ki je bila vprašana za mnenje glede glasbeno-narodopisnega inštituta in katedre za muzikologijo se strinja, da se prenese na filozofsko fakulteto.

Univ. svet razpravlja o tem vprašanju in se strinja s predlogom Sveta za znanost, da se glasbeno-narodopisni inštitut in katedra za muzikologijo vključita v sestav filozofske fakultete. Tako mnenje naj se odpošlje Svetu za znanost LRS, ki naj da končni predlog Izvršnemu svetu.

Slika 1: Zapisnik 29. redne seje univerzitetnega sveta, 27. junija 1959, 6. točka, »Razprava o ustanovitvi skupnih inštitutov«, tkp., Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani.

¹⁵ Ibid.

¹⁶ Zapisnik 29. redne seje univerzitetnega sveta Univerze v Ljubljani, 27. junija 1959, tkp., Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani.

Postopek je nato razmeroma hitro stekel naprej. Že na prvi seji Fakultetne uprave Filozofske fakultete v novem študijskem letu (23. novembra 1959) je namreč pod točko »Slučajnosti« mogoče brati, da je študijska komisija uprave pregledala predlog za ustanovitev katedre za muzikologijo na filozofski fakulteti ter učni načrt.¹⁷ Prodekan je v svojem poročilu poudaril, da sta oba v skladu s fakultetnim statutom in zato v imenu komisije predlagal, da Fakultetna uprava ustanovitveni predlog sprejme. Vendarle se je nato v razpravi zapletlo. Očitno je razpravo sprožil prof. Ocvirk, ki se je sprva obregnil ob predlagani naslov katedre in menil, da bi bil primernejši naziv »katedra za zgodovino glasbe«. Očitno pa ga je kot literarnega zgodovinarja še bolj zmotilo to, da v predmetniku ni bilo predmeta »literarna teorija«, kot naj bi »bilo dogovorjeno s predlagateljem prof. Cvetkom«, zaradi česar je bil po Ocvirkovem mnenju »učni načrt pomanjkljiv«. Ne glede na Ocvirkovo neprepričljivo argumentacijo je Fakultetna uprava sklep o ustanovitvi zavrla in naložila študijski komisiji, »da predlog ponovno prediskutira z zainteresiranima predlagateljima [?] glede omenjenih pripomb in predloži dokončni predlog v potrditev FU.«

Že na naslednji, drugi seji Fakultetne uprave (15. februarja 1960) je najti na dnevnem redu pod 4. točko obravnavo ustanovitev dveh kateder, za muzikologijo in sociologijo.¹⁸ Iz zapisnika je razvidno, da je prof. Grošelj v imenu študijske komisije poročal, da je »na predlog sveta za kulturo, prosveto in znanost [...] fakultetna uprava sprejela načelni sklep o ustanovitvi katedre za muzikologijo«¹⁹, da je nato prof. Cvetko izdelal besedilo za ustrezno spremembo fakultetnega statuta ter učni načrt, kar da je nato »večkrat« pretresala študijska komisija in tako oblikovala »na zadnji seji, katere se je udeležil tudi zastopnik FS, [...] definitivni tekst.« Ključnega pomena je seveda Grošljev predlog, da fakultetna uprava slednjega sprejme. V zapisniku suho zabeležena oznaka »FU soglaša« ima vendarle mnogo daljnosežnejši pomen, saj neposredno označuje formalno odobritev prehoda katedre za glasbeno zgodovino z Akademije za glasbo na Filozofsko fakulteto, potrjuje njen formalni status s spremembo statuta, celo potrjuje njen učni načrt in tako formalno praktično že ustanovi tudi novo muzikološko katedro.

4. Ustanovitev katedre za muzikologijo in katedre za sociologijo.

Prof. Grošelj poroča za študijsko komisijo:

1. Na predlog sveta za kulturo, prosveto in znanost je fakultetna uprava sprejela načelni sklep o ustanovitvi katedre za muzikologijo. Besedilo za spremembo statuta in ustrezní učni načrt je izdelal prof. dr. Cvetko. Študijska komisija je o tem osnutku večkrat razpravljala in upoštevala dopolnitev in spremembe k osnutku. Na zadnji seji, katere se je udeležil tudi zastopnik FS, je študijska komisija sprejela definitivni tekst in ga predlaga FU, da ga sprejme (103/3-59).

FU soglaša.

Slika 2: Zapisnik 2. seje Fakultetne uprave Filozofske fakultete, 15. februarja 1960, 4. točka

¹⁷ Zapisnik 1. seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 23. novembra 1959, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

¹⁸ Zapisnik 2. seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 15. februarja 1960, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

¹⁹ Gre očitno za omenjeni sklep Fakultetne uprave, sprejet na seji 20. junija 1959.

Seveda je bil sklep v tistem trenutku le formalnega značaja in jasno je bilo, da bo pot do tega, da bi katedra zares zaživela, še dolgotrajna. Na filozofski fakulteti namreč še ni bilo zaposlenega habilitiranega strokovnjaka, prav tako ni bilo ustreznih prostorskih pogojev za izvajanje predavanj, kaj šele kabinetov, knjižnice, nenazadnje pa tudi ne razpisanih študijskih mest. Poleg tega je moral formalni sklep potrditi tudi še ustrezni univerzitetni organ.

To naj bi se po pričevanju Cvetka zgodilo šele v začetku julija 1961, torej kar dobro leto za tem. Cvetku naj bi se po telefonu oglasil rektor univerze, pravnik Makso Šnuderl, in mu sporočil, »da se je ravnokar končala seja univerzitetnega senata, ki je odločil, da se na filozofski fakulteti ustanovi oddelek za muzikologijo. Tako se je zgodilo to, na kar sem nestrpno čakal, vedoč, da je pred menoj velika odgovornost, ki pa jo bom prevzel z zadovoljstvom in jo opravljal v korist slovenske znanosti in sebe. Sijajni občutki so me prevevali ob zavesti, da se slovenska znanost vključuje v evropsko tudi po liniji muzikologije. Skrbelo me je le, kako jo bom uskladil z evropskimi merili in tudi z ameriško prakso, ki se je razcvetala prav v tem času.«²⁰

Vprašanje je, če je Cvetkov spomin na tem mestu sicer popolnoma zanesljiv, saj iz univerzitetnih virov ni mogoče potrditi tega, da bi na univerzi sredi leta 1961 razpravljali o muzikologiji. Poleg tega je bil Makso Šnuderl izvoljen za rektorja sicer že 30. junija 1961, rektorsko službo pa je nastopil seveda šele z naslednjim študijskim letom. Da je sicer bila muzikologija tedaj že obravnavana kot del sestava Filozofske fakultete, posredno potrjuje zapisnik seje Univerzitetnega sveta z dne 2. septembra 1961, na katerem v okviru obravnavanja vpisa na posamezne fakultete najdemo tudi znotraj Filozofske fakultete zapis, da je bila tega leta muzikologija brez vpisanega kandidata.²¹

Fakultetni svet se je k vprašanju ustanovitve oddelka za muzikologijo vrnil šele konec decembra 1961. Na dekanovo pobudo so tako v točki *Poročila dekana in članov komisij* razpravljali o ustanovitvi katedre. Dekan je predlagal, da bi na fakulteto povabili D. Cvetka, ki se je »afirmiral v jugoslovanskem in svetovnem merilu kot strokovnjak za muzikologijo«.²² Cvetko naj bi tako katedro »organiziral po redni poti«, pri čemer naj bi mu pomagala »tov. Andrejic [!] Josip iz Zagreba²³, ki je napisal knjige o zgodovini muzike, od naše fakultete pa tov. prof. Gogala in prof. Zwitter«.²⁴ V razpravo o ustanovitvi katedre sta se nato vključila oba predvidena člana komisije. Najprej je tako F. Zwitter menil, da bi morali v komisijo vključiti še Stanka Škerlja, »ker je on edini, ki se bavi z zgodovino gledaliških [!] iger in opernih predstav na Slovenskem v 17. in 18. stoletju, in edini, ki ima razprave, ki se tičejo del tov. prof. Cvetka. On sam, prof. Zwitter, bi lahko sodeloval samo kot historik.«²⁵ S. Gogala pa je njegov predlog dopolnil še s takratnim predstojnikom oddelka za umetnostno zgodovino, Stanetom Mikužem. Fakultetna uprava je tako sprejela naslednji sklep: »Komisija v sestavi tov. prof. Gogale [zgoraj dopisano s svinčnikom: Andreis], Škerlja Stanka, Mikuža Staneta in Zwittera pripravila strokovni referat s predlogom za prihodnjo sejo fak. uprave, v katerem naj bi povabili tov. prof.

²⁰ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 162.

²¹ Zapisnik 13. redne seje Univerzitetnega sveta, 2. septembra 1961, tkp., Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani.

²² Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 23. decembra 1961, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

²³ Gre seveda za Josipa Andreisa, spoštovanega hrvaškega muzikologa.

²⁴ Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 23. decembra 1961, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

²⁵ Ibid.

Cvetka za fakultetnega učitelja na oddelku za muzikologijo.²⁶

Gre torej za habilitacijsko komisijo, ki je z izvolitvijo D. Cvetka za profesorja posredno odločala o ustanovitvi oddelka samega. Sestava komisije je bila zelo pisana, v njej pa se je le Andreis uveljavil s svojim muzikološkim delom, medtem ko so se drugi posvečali zgodovini, umetnostni zgodovini in teatrologiji. Cvetko se je sicer v svojih zapisih spominjal, da so komisijo sestavljali France Stele, Milko Kos, Fran Zwitter in Josip Andreis,²⁷ vendar je bil glede na ohranjene vire očitno njegovi spomin na tem mestu nekoliko nezanesljiv.

Seveda je komisija potrebovala nekaj časa, da je oblikovala skupno mnenje, ki ga je nato predlagala fakultetni upravi. Slednja tako na svoji naslednji seji, 26. januarja 1962 o muzikologiji razumljivo ni razpravljala.

Habilitacija D. Cvetka je prišla na dnevni red fakultetne uprave tako šele 26. junija 1962. V četrti točki, *Personalne zadeve*, je bilo tako uvrščeno pod a) *Sklepanje o vabilu prof. dr. Dragotina Cvetka*.²⁸ Poročilo o tej točki je razmeroma skopo, a povedno: »Na podlagi strokovnega poročila, ki so ga sestavili prof. Zwitter, prof. Škerlj, prof. Gogala, prof. Andreis in prof. S. Mikuž in ki ga je fakultetni upravi prebral prof. Zwitter, je FU izvolila dr. Dragotina Cvetka za rednega profesorja za predmet 'Zgodovina slovanske in novejšje svetovne glasbe'.²⁹ Cvetko se spominja, da so člani komisije svoj predlog »utemeljili z izčrpnimi podatki o mojem delu in njegovih dotedanjih rezultatih«³⁰. Iz zapisnika se je fakultetne uprave je razvidno, da je vseh deset prisotnih profesorjev glasovalo za Cvetkovo izvolitev. Njegovo imenovanje v navedeni naziv tako ni bilo sporno, prav tako pa tudi ne umestitev muzikologije na filozofsko fakulteto.

D. Cvetko si je že takoj prizadeval za utrditev položaja muzikologije na fakulteti in v širši družbi, prav tako pa za čimprejšnjo razširitev kroga zanesljivih in strokovno neoporečnih sodelavcev. Eden nedvomno glavnih razlogov za prenos katedre z akademije za glasbo je bil namreč, da znotraj akademije kot umetniške in ne znanstvene institucije ni bilo zakonskih možnosti za pridobitev doktorata znanosti, četudi se je že znotraj zgodovinskega oddelka na glasbeni akademiji izoblikovala vrsta sposobnih študentov s tovrstnimi znanstvenimi ambicijami. Prenos muzikologije na filozofsko fakulteto je tako omogočil vrsto muzikoloških znanstvenih doktoratov ne le slovenskim študentom glasbe, temveč tudi drugim kandidatom iz preostalih jugoslovanskih republik, saj je bila ljubljanska muzikologija dolga desetletja edina tovrstna institucija v Jugoslaviji.

Že na junijski seji 1962 fakultetne uprave so neposredno za njegovo profesorsko izvolitvijo D. Cvetka imenovali skupaj s S. Škerljem v komisijo za pregled listin in presojo teme disertacije z naslovom *Opera v ljubljanskem stanovskem gledališču v obdobju baroka in klasicizma*. Disertacijo je predlagal Cvetkov poznejši prvi asistent, Jože Sivec.

V arhivu Oddelka za muzikologijo je najti med prvimi dokumenti dopis D. Cvetka, v katerem se zahvaljuje dekanu za povabilo Fakultetne uprave, da sprejme mesto rednega profesorja. Cvetko je ponujeno mesto seveda sprejel in dekanu ponudil, da nastopi redno službo ob začetku študijskega leta 1962/63.

²⁶ Ibid.

²⁷ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 178.

²⁸ Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 26. junija 1962, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

²⁹ Ibid.

³⁰ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 178.

P.z.

Dekanatu Filozofske fakultete,

Ljubljana.

Spoštovani tovariš dekan,

Zahvaljujem se Vam za dopis z dne 9. julija l.l. pod št. I.-/1/3-62, v katerem ste mi izvolili posredovati povabilo fakultetne uprave Filozofske fakultete, da sprejmem mesto rednega univerzitetnega profesorja za muzikologije na vaši fakulteti.

V zvezi s cit. dopisom mi dovoljujem sporočiti, da omenjeno povabilo sprejmem.

Obeim sporočam, da bom na temelju dogovora med rektorjem universe, prorektorjem Akademije za glasbo in Vami nastopil redno službo na omenjeni fakulteti do začetka študijskega leta 1962/63. Točen datum bi lejal določiti v sporazumu s Vami. Kolikor bi delo zahtevalo moje sodelovanje že prej, sem seveda rad na razpolago.

Izvolite sprejeti izraze mojega spoštovanja,

(Dragotin Cvetko)

Slika 3: Dopis D. Cvetka dekanu Filozofske fakultete, 14. julija 1962, tkp., arhiv Oddelka za muzikologijo Filozofske fakultete

Čeprav je Cvetko službo na Filozofski fakulteti nastopil nato 1. oktobra 1962,³¹ je bil prisoten med novimi člani fakultetne uprave že nekaj dni prej, na uvodni seji v novem akademskem letu, 27. septembra 1962. Na zapisniku se je omenjeno, da je »dekan prof. Štampar [pozdravil] nove člane fakultetne uprave, prof. dr. Dragotina Cvetka, docenta dr. Dušana Ludvika in predavatelja Jakoba Medveda.«³² Cvetko se pozdrava spomni kot »zadržanega, vendar ljubeznivega«.³³

Na seji je pri prvi točki, *Personalne zadeve*, fakultetna uprava soglasno na predlog dekana izvolila za predstojnika »novoustanovljenega oddelka za muzikologijo« D. Cvetka.³⁴ Oddelek je torej sedaj mogel tudi dejansko zaživeti.

³¹ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 179.

³² Zapisnik izredne seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 27. septembra 1962, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

³³ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 180.

³⁴ Zapisnik izredne seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 27. septembra 1962, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

Z A P I S N I K

izredne seje fakultetne uprave filozofske fakultete v Ljubljani, ki je bila 27. septembra 1962.

Prisotni: Profesorji BORŠNIK, Cvetko, Gogala, Grošelj, Ilešič, Kos, Štampar, Zihlerl, Zwitter, Bezlaj, Grad, Schmidt, viš. pred. Žgur, docenti Bergant, Gestrin, Klemenčič, Logar, Ludvik, Melik V., Paternu, Stanonik, Stare, Šumi, Toličič, Žub, predavatelji Baumgarten, Brnčič, Čop, Debenjak, Jakopin, Leban, Pavlič, Pečjak, Počkar, Radinja, Stupan, Vrišer, Žagar, lektor Braz, asistenti Grosman, Kosec, Kremenšek, Matek, Petrovčič.

Odsotni: Profesorji Grafenauer, Klemenc, Korošec, Melik A., Mikuž M., Ocvirk, Mikuž S., višji predavatelji Majer, Jurančič, Dekleva, docenti Menaše, Novak, Seliškar, Šebek, predavatelji Košir, Medved, Šturm, Voje, lektor Štefan, asistent Zadravec.

Dnevni red:

1. Personalne zadeve
2. Doktorske disertacije
3. Razno.

Dekan prof. Štampar pozdravi nove člane fakultetne uprave, prof.dr. Dragotina Cvetka, docenta dr. Dušana Ludvika in predavatelja Jakoba Medveda.

1. PERSONALNE ZADEVE:

Na predlog dekana fakultetna uprava soglasno izvoli za predstojnika novoustanovljenega oddelka za muzikologijo prof. dr. Dragotina Cvetka.

Fakultetna uprava izvoli za poročevalce o strokovni usposobljenosti kandidatov, ki so se prijavili na razpisana mesta fakultetnih učiteljev in sodelavcev, naslednje fakultetne učitelje:

- za razpisano mesto rednega profesorja za občo pedagogiko in zgodovino pedagogike, na katero se je prijavil prof. dr. Vladimir Schmidt, prof. ZIHERLA, prof. GRAFENAUERJA, prof. GOGALO;
- za razpisano mesto rednega profesorja za primerjalno slovansko jezikoslovje, na katero se je prijavil prof.dr. France Bezlaj, prof. HRASTEJA, prof. VUKOVIČA, prof. KOSA, prof. GROŠLJA;

Slika 4: Zapisnik izredne seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 27. septembra 1962, tlp., arhiv Filozofske fakultete, str. 1.

Cvetko je na omenjeni seji poudaril, da se bo oddelek posvečal zlasti glasbenozgodovinskim vprašanjem.³⁵ Omenjeno usmeritev sta poudarjali tudi obe ustanovljeni katedri znotraj oddelka, katedra za zgodovino starejše svetovne glasbe ter katedra za zgodovino novejše svetovne in slovenske glasbe.³⁶ Cvetko je obenem napovedal začetek svojih predavanj za 15. oktober.³⁷

Poleg tega se je že na isti seji Cvetko poleg tehničnih težav in pomanjkljive opremljenosti novoustanovljenega oddelka izpostavil tudi kadrovske potrebe. Tako je želel z akademije za glasbo pritegniti na filozofsko fakulteto za rednega profesorja za zgodovino starejše glasbe svojega kolega V. Ukmarja. Fakulteta je na seji izvolila habilitacijsko komisijo za Ukmarjevo izvolitev, v kateri sta bila poleg Cvetka še F. Stele in S. Gogala.³⁸ Vendarle se je pozneje izkazalo, da je bil Ukmar na mestu stalnega predavatelja »za partijsko celico ideološko nezaželen«,³⁹ zato Cvetko s predlogom ni uspel. Partijski nadzor je bil očitno nad akademijo za glasbo vendarle nekoliko manj strog kot nad filozofsko fakulteto, na kateri so bili kadri skrbneje izbrani. Tako si je še v času delovanja na akademiji Cvetko celo privoščil, da je med predavatelje povabil kot strokovnjaka za gregorijanski koral kanonika F. Kimovca, ki je prihajal na predavanja »v jezo redkih prenapetežev z rdečim kolarjem in polcilindrom«. ⁴⁰ To je razburilo »tajništvo akademije, ki je v tej stvari celo interveniralo na ministrstvu za prosveto, kamor sem [Cvetko] bil poklican na zagovor.« ⁴¹ Kljub temu »političnemu spodrsljaju«, ki po Cvetkovih nekoliko ciničnih besedah ni bil edini,⁴² je vendarle Kimovec ostal kot predavatelj, to pa ni zares omajalo niti Cvetkove vseskozi trdne politične pozicije, ki jo je uspel zadržati s svojo premočrtnostjo.

Ukmar je tako po sklepu septembrske seje fakultetne uprave ostal honorarni redni profesor za zgodovino starejše svetovne glasbe. Obenem je uprava na isti seji izvolila na Cvetkov predlog za honorarnega rednega profesorja za predmeta analiza glasbenih form in osnove instrumentacije še enega predavatelja z glasbene akademije, Marijana Lipovška.

Cvetko je fakultetni upravi hkrati predlagal tudi, naj se sproži razpis mesta asistenta za zgodovino slovanske in novejše svetovne glasbe, kar naj bi glede na zapisnik seje sprožilo »krajšo diskusijo«, ⁴³ ki bi jo lahko morda razumeli celo kot določeno negodovanje starih članov uprave. Cvetko se spominja: »Od nekod sem pritajeno slišal, da si že na prvi seji, ki ji prisostvujem, veliko dovolim. Ta, komaj slišna pripomba me ni zmotila v mojem predlogu, ki je nekemu očitno izzvenela kot zahteva.« ⁴⁴

Fakultetna uprava je sprejela sklep, da naj »vse predloge za nova delovna mesta [...] prediskutirata personalna in gospodarska komisija fakultetne uprave. Obe komisiji naj bi določili predstavnike, ki bi šli k rektorju in pri njem poskrbeli za dodatna finančna sredstva.«

³⁵ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 181.

³⁶ *Ibid.*

³⁷ *Ibid.*

³⁸ Zapisnik izredne seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 27. septembra 1962, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

³⁹ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 181.

⁴⁰ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 161.

⁴¹ *Ibid.*

⁴² *Ibid.*

⁴³ Zapisnik izredne seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 27. septembra 1962, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

⁴⁴ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 180-181.

Seveda je bila rešitev postopna in vendarle dolgotrajna. Cvetko je moral svoje želje nenazadnje usklajevati tudi z akademijo za glasbo, kjer so bili nekateri selitvi muzikologije manj naklonjeni. Sam Cvetko je občutil določeno mero nevoščljivosti pri nekaterih kolegih, ki »so videli v mojem odhodu vzpon, nad katerim niso bili navdušeni.«⁴⁵ Njegov odhod naj bi posebno obžaloval tudi dekan J. Betetto, ki se je po Cvetkovih besedah sicer pogosto nanj obračal pri problemih, pri katerih ni videl pametne rešitve.⁴⁶ Cvetko je tudi po prehodu na fakulteto razumljivo ohranil nekaj ur predavanj na akademiji za glasbo, kar mu je sproti dovoljevala tudi fakultetna uprava.

Vsekakor je ustanovitev muzikološkega oddelka pomenila dejansko preselitev nekdanjega zgodovinskega oddelka Akademije za glasbo oziroma njegovo ukinitve, kot dokazuje nenazadnje tudi dopis D. Cvetka rektoratu Akademije za glasbo 22. septembra 1962.⁴⁷ Stari študijski program je bilo seveda treba izpeljati do konca. Za »načelnika« postopoma ugašajočega ti. VII. oddelka akademije je Cvetko, ki je bil odtlej polno zaposlen na Filozofski fakulteti, predlagal V. Ukmarja.

Da bi muzikološki oddelek mogel na fakulteti polno zaživeti, je bilo potrebno poleg tega storiti nešteto drobnih korakov. Tako je že na prvi seji po njegovi oživitvi, 23. oktobra 1962, fakultetna uprava odobrila podobno kot ostalim oddelkom tudi muzikološkemu eno demonstratorsko mesto.⁴⁸ Poleg tega je bilo potrebno zagotoviti opremo prostorov, poskrbeti za knjižnično popolnjenost, mize, omare, police ... Predvsem pa je na Cvetkovih ramah slonela praktično vsa organizacija in v dobršni meri izpeljava dodiplomskega in podiplomskega študija, kar ga je nedvomno izčrpavalo in načenjalo njegovo zdravje. V pismu Petru Konjoviću, ki ga je objavila K. Bedina, piše marca 1963: »... strašno sem zaposlen, še posebej sedaj, ko imam polno vsega na Univerzi, kjer je treba vložiti tako rekoč vse sile v razvijanju mlade muzikološke katedre, upam, uspešno. Na drugi strani tudi sam se ne počutim zdravstveno najbolje.«⁴⁹

Na fakulteti so postopoma začeli reševati tudi problem asistentov. Iz zapisnika 3. dne seje fakultetne uprave, ki je bila 26. februarja 1963, izvemo, da se je za »asistenta za zgodovino slovenske in novejšje svetovne glasbe prijavil Jože Sivec«, za poročevalca pa sta bila izvoljena profesorja Cvetko in Gogala.⁵⁰ Dobro leto za tem, aprila 1964 pa je bilo tedaj že asistentu Sivcu dovoljeno »predavati občji kurz zgodovine glasbe na I. stopnji.«⁵¹

Na isti seji je bila tudi že imenovana komisija za oceno predložene disertacije Andreja Rijavca, junija pa nato komisija za njeno obrambo. Fakultetna uprava filozofske fakultete je Andreja Rijavca nato 22. septembra 1964, tik pred začetkom novega akademskega leta, imenovala že za »asistenta za zgodovino slovenske in novejšje svetovne glasbe.«⁵²

⁴⁵ D. Cvetko. *V prostoru in času*. 178.

⁴⁶ Ibid.

⁴⁷ Dopis D. Cvetka Rektoratu Akademije za glasbo, 22. septembra 1962, tkp., arhiv Oddelka za muzikologijo Filozofske fakultete.

⁴⁸ Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 23. oktobra 1962, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

⁴⁹ »... užasno sam zaposlen, pogotovo sada, kad imam još puno svega na Univerzitetu, gde treba uložiti takoreći sve sile u razvijanju mlade muzikološke katedre, nadam se, sa uspehom. Sa druge strane niti sam se ne osećam zdravstveno najbolje.« Pismo D. Cvetka P. Konjoviću, 24. 3. 1963, cit. po: Katarina Bedina. *Povprečen nisem hotel biti. Korespondenca med akademikoma Dragotinom Cvetkom in Petrom Konjovičem (1949-1968)*. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni inštitut Filozofske fakultete, 2007, 315.

⁵⁰ Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 26. februarja 1963, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

⁵¹ Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 6. aprila 1964, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

⁵² Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 22. septembra 1964, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

V Ljubljani, 22.septembra 1962

P.n.
Rektoratu Akademije za glasbo,
Ljubljana.

V zvezi s tem, da sem bil podpisani izvoljen in povabljen za rednega univerzitetnega profesorja za muzikologijo in bom nastopil novo mesto na Filozofski fakulteti v Ljubljani dne 1.oktobra letos, si usojam sporočiti spoštovanemu naslovu, kakor sledi:

1. V realizaciji oddelka za muzikologijo na filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani se postopoma ukinja VII.oddelek (oddelek za glasbeno zgodovino oz.muzikologijo) na Akademiji za glasbo, s do svojega izteka vendar potrebuje predavatelje za izvedbo študijskega programa, tako tudi za predmete jugoslovanaka glasbena zgodovina in metodika glasbenega pouka. Kolikor bi akademjska uprava AG želela, sem Akademiji v skladu z ustreznim razpisem kot honorarni predavatelj za omenjena predmeta na razpolago tako za VII. kot za ostale oddelke AG. Le časovno bi svoje delo zaradi velike zaposlenosti skoncitriral tako, da bi bilo z 8 reducirano na 6 tedenskih ur, kot je to razvidno iz razpisa predavamj VII.oddelka AG za zimski semester štud.leta 1962/62, kar pa vsebinsko štud.programa ne bo spremenilo.

Prosim, da me rektorat o sklepu akademjske uprave glede na to zadevo obvesti.

2. S prenehanjem službenega razmerja na Akademiji za glasbo preneha tudi moja funkcija načelnika VII.oddelka. Dovoljujem si predlagati akademjski upravi, da za to funkcijo izvoli red.prof.V.Čukarja.

Ker žal ne bom mogel prisostvovati seji akademjske uprave 1. oktobra letos, naj se po tej poti zahvalim kolegom - članom akademjske uprave in uslužbenecem rektorata za sodelovanje, ki je obstajalo ves čas mojega dolgega službovanja na Akademiji za glasbo. Iz srca želim, da bi se to sodelovanje osebno in strokovno smelo priradno in kolegialno tudi nadaljevalo. S svoje strani bom storil vse, kar morem, da bo temu tako in da bodo stiki med oddelkom za muzikologijo Filozofske fakultete in Akademijo za glasbo kar najbolj pristni in trdni in v korist razvijanju slovenske glasbene kulture kot celote. V odhodu iz vrst rednih članov akademjske uprave AG vidim le formalen akt, ki ne le ne bo spremenil vsebine medsebojnega sodelovanja, ampak bo le-to še nadalje poglobljal.

S to željo in težnjo vse kolege in uslužbence priradno pozdravljam, s spoštovanjem

prof.dr.Dragotin Cvetko

Slika 5: Dopis D. Cvetka Rektoratu Akademije za glasbo, 22. septembra 1962, tkp., arhiv Oddelka za muzikologijo Filozofske fakultete

Junija istega leta sta bila za predavatelja izvoljena tudi dr. Zmaga Kumer in Miro Adlešič. Prvo je fakultetna uprava imenovala »za honorarnega predavatelja za ciklus predavanj za predmet 'Uvod v glasbeno narodopisje«, drugega pa »za honorarnega višjega predavatelja za predmet 'Uvod v glasbeno akustiko«. Prvotno zlasti zgodovinsko usmerjen oddelek se je torej v skladu z ostalimi evropskimi muzikološkimi stolicami vse bolj

odpiral tudi aktualnim poudarkom sistematične muzikologije in etnomuzikologije.

Poleg tega je D. Cvetko že takoj po ustanovitvi začel vabiti najrazličnejše tuje goste, ki so s sabo prinašali duha sodobne muzikologije in poosebljali najpomembnejše muzikološke raziskovalne in univerzitetne institucije. Praktično ni minila seja fakultetne uprave brez posebne obravnave vabila gostov na muzikološki oddelek. Seznam povabljenih muzikologov iz tujine je tako že v prvih letih delovanja oddelka impresiven. Iz prošenj za gostovanje je razvidno, da so se na oddelku predstavili francoski muzikolog Claude Rostand, pa generalni sekretar *Conseil International de la musique*, Jack Bornoff, poleg njega tudi ameriški skladatelj Nikolas Nabukov in ameriški muzikolog Everett Helm, pa direktor *Mednarodnega glasbenega arhiva* Friedrich W. Riedel iz Kassla, pa ameriška muzikologa Halsay Stevens s kalifornijske univerze in Edith Vogl Garrett z bostonske univerze itn.

Kako ugledno mesto si je D. Cvetko v kratkem času svojega delovanja na filozofski fakulteti pridobil, kaže nenazadnje podatek, da so ga nekateri člani uprave že na seji junija 1964 predlagali za fakultetnega dekana, a je odklonil.⁵³

Prehod muzikologije na univerzo je pomenil nov razmah muzikološkega raziskovanja. V kratkem času se je zvrstila vrsta doktoratov, ki so jih zagovarjali ne le slovenski kandidati, temveč dejansko študenti s področja vse takratne Jugoslavije. V veliki meri lahko upravičeno trdimo, da se je muzikološko preučevanje v tem delu jugovzhodne Evrope tako razraslo prav iz korenin slovenske muzikologije. D. Cvetko, ki je večinoma bil tudi mentor prijavljenih disertacij, zato upravičeno velja za enega najbolj spoštovanih in najvplivnejših muzikologov širšega področja. Seveda je njegov tovrstni uspeh zbudil med nekaterimi kolegi tudi nevoščljivost. Cvetko je čutil tovrsten odpor pri Stani Djurić-Klajn, sicer urednici odmevne revije *Zvuk*, kjer so bili uspehi slovenske muzikologije prezrti. V že citiranem pismu P. Konjoviću Cvetko potoži: »Ravno včeraj sem dobil novo številko *Zvuka* in vidim, da se Stani pri vseh njenih 'zanimivostih', ki jih je polno, ne zdi potrebno, da bi omenila, da se je na ljubljanski Univerzi osnovala prva jugoslovanska katedra za muzikologijo – značilno! Vendar bo katedra zaradi tega ali bolje kljub temu živela in delala in uspevala. Kako smo majhni v svojih velikih pripetljajih, žal! Osebnost mi gre vedno za stvar samo, ne glede na to, kdo je njen avtor in brez mojih osebnih predsodkov ter bi želel isto tudi od drugih.«⁵⁴

Vendarle je tako pri Cvetku študiralo ogromno število muzikologov s celotnega področja tedanje Jugoslavije. Med imeni njegovih doktorandov že v prvih letih od ustanovitve oddelka najdemo pozneje zveneča imena raziskovalcev; tako poleg že omenjenih tudi Zija Kučukalić, Primož Kuret, Nadežda Mosusova, Koraljka Kos, Lovro Županović, Jerko Bezić idr.

Kot eno posebnih odlik D. Cvetka, ki jo nenazadnje na poseben način simbolizira prav ustanovitev Oddelka za muzikologijo, velja ob bok vsem naštetim poudariti njegovo uspešno prizadevanje, da bi pripravil čim boljše pogoje za razmahnitev muzikološkega

⁵³ Zapisnik seje fakultetne uprave filozofske fakultete, 19. junija 1964, tkp., arhiv Filozofske fakultete.

⁵⁴ »Baš juče dobio sam novi broj *Zvuka* i vidim, da Stana kod svih svojih 'zanimljivosti', kojih je puno, ne smatra za potrebno, da donese da se na ljubljanskom Universitetu osnovala prva jugoslovenska katedra za muzikologiju – značajno! Upak katedra će zbog ili bolje uprkos toga živeti i raditi i uspevati. Kako smo maleni u svim velikim događajima, žao! Lično mi ide uvek za stvar bez obzira, ko to stvara i bez mojih ličnih perasuda i želeo bi isto i od drugih.« Pismo D. Cvetka P. Konjoviću, 24. 3. 1963, cit. po: K. Bedina. *Poprečen nisem hotel biti*. 315-316.

preučevanja tudi za tem, ko je sam postopoma prepuščal mesto svojim naslednikom. S kadrovsko razširitvijo, z ustanovitvijo *Muzikološkega inštituta ZRC SAZU*, s postavitvijo *Muzikološkega zbornika* in zbirke *Monumenta artis musicae Sloveniae*, z uveljavitvijo rednega organiziranja znanstvenih simpozijev, z razvejanimi mednarodnimi stiki, predvsem pa z utrditvijo mesta slovenske muzikologije v splošni humanistični in kulturni zavesti je namreč zagotovil čvrste organizacijske in programske okvire za njen razvoj v sodobno znanstveno disciplino, znotraj katere se je njegovo delo ne le nadaljevalo, ampak tudi nadgrajevalo.

SUMMARY

The article offers a chronological, with first-hand sources corroborated, analysis of incentives that led to the founding of the Department of Musicology, i.e. from the first notions that existed at the foundation of the University of Ljubljana to the establishment of the so-called Scholarly or rather Historic Department at the Academy of Music and, finally, to the transferring of musicology to the University, and thus to institutionalizing musicology in Slovenia. The key role in establishing a musicological department was that of its founder, Dragotin Cvetko, who considered the establishment of musicology as a contemporary scholarly discipline, compatible with corresponding endeavours abroad, as "the goal of his life".

Immediately after the first official decisions regarding the founding of the Department of Musicology at the Faculty of Arts by the Science Councils of the University and Faculty Boards, lectures commenced in the winter semester of 1962. Dragotin Cvetko was very soon able to increase the number of lecturers and assistants, and to give the Department a sound organizational basis. Being at that time the only department within a university in Yugoslavia, it gave many researchers the possibility to carry on with their studies on a doctoral level, a fact that soon roused the attention of not only young Slovene musicologists (Jože Sivec, Andrej Rijavec, Primož Kuret etc.), but also of those com-

ing from other republics of the former federation (Koraljka Kos, Zija Kučukalić, Nadežda Mosusova, Lovro Županovic, Jerko Bezić and others). Through his international contacts D. Cvetko provided for a continual influx of fresh scholarly ideas and, from the very beginning, consistently invited many notable musicologists and musicians (Claude Rostand, Jack Bornoff, Nikolas Nabukov, Everett Helm, Friedrich W. Riedel, Halsey Stevens, Edith Vogl Garrett, etc.)

Among the exceptional merits of Dragotin Cvetko, eventually, in a special way symbolized through the founding of the Department of Musicology, are his successful endeavours in preparing the ground for the development of musicological research by gradually giving up his post(s), and subjects of teaching, to his successor taking care for scholarly cadres, by establishing the Institut of Musicology of the Slovene Academy of Sciences and Arts, founding the *Musico logical Annual* and the *Monumenta artis musicae Sloveniae*, by organising, through his international contacts, regular scholarly symposia, and above all by consolidating the place of Slovene musicology in the general humanistic and cultural conscience. D. Cvetko ensured a broad and solid, organisational and programmatic, framework for its developing into a contemporary scholarly discipline, within which his work has not been only carried on with but has experienced variegated superstructuring.